

Missio Savo Ry
Joensuu (Reumayhd.tila) 30.10.2010
Raamattutunti Väinö Hotti

Tahdon opettaa väärille Sinun tiesi

Opetuksen tarpeellisuus

Kaikkina aikoina on opetusta arvostettu. Kukapa ihanoi ihmistä, joka on ”tynnyrissä kasvatettu”. Kirja on ollut jo pitkään pääasiallinen opetuksen väline. Aikaisempina vuosisatoina opetuksen esteenä on ollut lähinnä materiaalin puute. Tänä meillä on siitä jopa ”runsauden pulaa”. Emme kykene käyttämään kaikkea informaatiota hyväksemme. Joudumme ottamaan oppia ”valikoiden”.

Maallinen elämä vaatii yhä enemmän viisautta ja taitoa. Olisi hyvä, jos jokainen taitaisi enemmän kuin yhden ammatin. Hengellisellä puolella on tänään myös opetusta painotettava. Tosin voidaan sanoa, että hengelliset kokoontumiset jakaantuvat kahteen ryhmään: 1. tunnelmapainotteiset. 2. opetuspainotteiset.

Opetus kuuluu kuitenkin kristinuskon perusolemuksen:

18. Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20. ja **opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää.** Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti." (Matt.18:18-20).

Jeesus valitsi ”opetuslapset”. Tämä kertoo, että Jeesuksen seuraamisessa on tärkeällä sijalla opetus ja oppiminen.

Paavali satsasi opetukseen. Hän kirjoitti 13 opetuskirjettä.

8. Ja hän meni synagoogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssansa rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.

9. Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti opetuslapset heistä ja **piti joka päivä keskusteluja Tyrannuksen koulussa.**

10. Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan. (Apt-19:8-10).

Paavali piti ”raamattukurssia” Tyrannuksen koulussa kaksi vuotta. Raamattukurssit, luennot, raamattukoulut ja raamattupiirit ovat tänäänkin tärkeitä. ”Keskustelu” on tehokas opiskelumenetelmä. Vuorovaikutteisuus tehostaa opiskelua merkittävästi.

Pakanuuden aika on samalla ”tietämättömyyden aikaa”:

”Noita **tietämättömyden aikoja** Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus” (Apt-17:30).

17. Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa,

18. nuo, jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan **tietämättömyden tähden** ja sydämensä paatumuksen tähden” (Ef.4:18).

”Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, **tietämättömyytenne aikana, elitte**” (1. Piet.1:14).

Tietämättömyys ja synnissä eläminen kuuluvat yhteen. Samarian nainenkin eli tietämättömyyden pauloissa:

”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: **”Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä**” (Joh.4:10).

Pyhityselämä on kiinteästi riippuvainen siitä, että uskova tietää, mitä hänen puolestaan on tehty. Jos hänellä ei ole esim. tietoa siitä, että hänet on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu (Room.6.) ja hän ei samaistu Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, hänellä ei ole ylösnousemusvoimaa eikä kykyä pyhityselämään.

”Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on **tietoa vailla**” (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.)

Kuka on pätevä opettamaan?

”älkөөn kukaan seurakunnassa julkisesti opettako tai saarnatko tai sakramenttia jakako olematta säädetyllä tavalla kutsuttu” (Tunnustuskirjat, s.29).

Tänään luterilaisen kirkon alennustilan aikaan tämä sääntö on täysin rauennut. Ensinnäkin teologinen tiedekunta, jossa papit valmistuvat, on surkeassa alennustilassa. Toisekseen kirkon johto piispoineen ja kirkolliskokouksineen tekee toistuvasti Raamatun vastaisia päätöksiä. Kirkko on itse syyppää arvovaltansa romahtamiseen! Kirkko on palannut entisille laduilleen siinä, että se painostaa ja vainoaa Herran omia. Uskovan on turha luulla saavansa virkaa kansankirkossa. Jos hän sen saisikin, kohta ollaan valmiit savustamaan hänet ulos. Valtio ja valtion pyhittäjä kansankirkko puhaltavat yhteen hiileen siinä, ettei Raamattu niille kelpaa.

Kun kirkko ja sen papisto on tällaisessa alennustilassa, nyt on aika maallikkojen ryhdistäytyä käyttämään omia armolahjojaan. Toisaalta tämä on aika koota eri piireissä olevat kristityt ekklesia-lipun alle.

”Minä en usko paaviin enempää kuin kirkolliskouksiinkaan, sillä on aivan ilmeistä, että molemmat ovat usein erehtyneet” (Luther).

”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirotut” (Luther).

"Pitäköön siis jokainen huolta siitä, että on varmaa varmempi kutsumuksestaan ja opistaan, jotta vähääkään epäilemättä ja pelkäämättä uskaltaisi Paavalin kanssa sanoa: 'Vaikka me tahi enkeli taivaasta jne.'" (Luther, Gal.kirj.sel. s-90).

Korkea kutsumus

Uskovalla on korkea kutsumus; tämä hänen tulee aina muistaa.

"Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii" (Ef.4:1).

Uskova on kutsuttu "uuden aionin" kansalaiseksi. Hänen ohjenuoransa on lähetyskäsky, Matt.28:18-20. Uskovan tehtävänä on julistaa evankeliumia. Hänen tehtävänsä ei ole moralisoinnilla parantaa maailmaa, vaan julistaa parannusta, että ihmiset pelastuisivat. Hänen ei tule lähteä rakentamaan tätä tulelle tuomittua maailmaan politiikan keinoin. Poliittisessa elämässä ei hyväksytä Jumalan sanan ohjeita. Uskonnon tuominen politiikkaan on kiellettyä!

Opetuksen edellytykset

1. Kielen taitaminen

Me pystymme ottamaan opetusta vastaan pääsääntöisesti vain omalla kielellämme. Me voimme kuunnella vieraskielistäkin puhetta, mutta emme sitä ymmärrä. Hengellisten asioiden kohdalla meidän tulee päästä "oikealla aaltopituudelle" voidaksemme sitä ymmärtää.

"Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti" (1. Kor.2:14).

2. Opettaja on sisällä asiassa

Jollakin tavalla voimme opettaa asioita "ulkokohtaisesti" kuten Jeesuksen ajan kirjanoppineet, mutta tehokasta opetus on vasta silloin, kun opettajana on "asiantuntija". Näin on nimenomaan uskonnollisten asioiden kohdalla.

"Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat" (Matt.15:14).

Sokeus on suuri tragedia henkilölle itselleen ja hänen läheisilleen. Hengellisellä kentällä sokeuden seuraukset ovat kohtalokkaat. Mitä ylemmällä portaalla sokea on seurakunnassa, sen suurempi on sen aikaan saama onnettomuus. Suurin onnettomuus seurakunnalle on sokea paimen. Hän on kykenemätön opastamaan ihmisiä taivastielle. Eikä siinä kaikki: hän on "harhaanjohtaja", joka vie lampaansa turmioon. Lisäksi hän tukee laittomuutta antamalla hyväksyntänsä yhteiskunnassa ja kirkossa vallitseville laittomuuden muodoille.

"eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät" (Room.1:32).

3. Opettaja itse vaeltaa opetuksensa mukaisesti

Jos näin ei tapahdu, opetus ei ole uskottavaa.

”Sentähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee” (Matt.23:3).

- 21. niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat;
- 22. joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelin ryöstäjä;
- 23. joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa?
- 24. Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa" (Room.2:21-24).

4. Opettaja saa ylhäältä sanottavansa

- 31. Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niinkuin kirjoitettu on: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi'."
- 32. Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän.
- 33. Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän." (Joh.6:31-33).

5. Avoimia korvia ja avointa sydäntä

Kuulijan puolelta tulee olla vastaanottimet kunnossa.

- 15. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'
- 16. Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat" (Matt.13:15-16).

Kuulija voi jopa ”tukkia korvansa”, kuten tapahtui Stefanuksen puhussa:

”Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä” (Apt.7:57).

Ihminen on luontonsa puolesta kuuro Jumalan puheelle:

”Minä puhuin sinulle onnesi päivinä. Sinä vastasit: 'En tahdo kuulla'. Tämä on ollut sinun tapasi nuoruudestasi asti: et ole kuullut minun ääntäni” (Jer.22:21).

Jumala voi avata syntisen korvat:

- 32. Ja hänen tykönsä tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja he pyysivät häntä panemaan kätensä hänen päälleen.
- 33. Niin hän otti hänet erilleen kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa, sylki ja koski hänen kieleensä
- 34. ja katsahti ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi hänelle: "Effata", se on: aukene.

35. Niin hänen korvansa aukenivat, ja hänen kielsensä side irtautui, ja hän puhui selkeästi (Mark.7:32-35).

4. Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin että minä taidan sanalla virvoittaa väsynyttä; hän herättää aamu aamulta, herättää minun korvani kuulemaan opetuslasten tavalla.

5. Herra, Herra on avannut minun korvani; minä en ole niskoitellut, en vetäytynyt pois (Jes.50:4-5).

”Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo” (Ilm.2:11).

’Puhu, Herra; palvelijasi kuulee` (1. Sam.3:9).

6. Kyllästyminen opetukseen

Ihminen voi opetuksen alla joutua pysähtyneisyyden tilaan; ei kykene ottamaan vastaan ja sulattamaan uutta opetusta. Ihminen ei kuitenkaan voi olla paikallaan; jos edistymistä ei tapahdu, hän taantuu. Hebrealaiset olivat joutuneet tähän vaaralliseen tilaan:

11. Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

12. Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa. (Hebr.5:11-12).

Jumalan sanan tulisi asua ”runsaana” meidän keskellämme:

”Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämissänne” (Kol.3:16).

Jos Hengen köyhyys katoaa, itseriittoisuus vaikuttaa sen, että oikea jano ja nälkä katoaa. Ei ole janoa Kristuksen eikä hänen sanan perään.

”Autuaita ovat hengessä köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta” (Matt.5:3; Saarnivaaran käänn.).

”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston” (Ilm.3:17).

Tahdon opettaa

Ihminen ei luonnostaan halua opettaa Raamattua eikä Jumalan tietä. Se merkitsee halveksitukseksi joutumista.

18. Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.

22. koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta,

23. me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille

hullutus,

24. mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus. (1. Kor.1:18,22-24).

Jesajalle asia kirkastui uskoontulon myötä:

5. Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin."

6. Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta,

7. ja kosketti sillä minun suutani sanoen: "Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu".

8. Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?" Minä sanoin: "**Katso, tässä minä olen, lähetä minut**". (Jes.6:5-8).

Tien opettaminen

Tien opettaminen on "ykkösasia". Hengellisistä asioista voidaan puhua paljon ilman, että tie löytyy. Fariseukset ja kirjanoppineet osasivat Raamatun etu- ja takaperin, mutta eivät tunteneet tietä.

39. Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;

40. ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän. (Joh.5:39-40).

Ihminen voi olla julistustyössä, mutta ei tunne Jeesus-tietä. Näin oli Apolloksen kohdalla:

24. Ja Efesoon saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies ja väkevä raamatuissa.

25. Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsikin ainoastaan Johanneksen kasteen.

26. Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagoogassa. Mutta kun Priskilla ja Akylas olivat häntä kuunnelleet, ottivat he hänet luokseen ja **selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien**. (Apt.18:24-26).

Innokkuus Jumalan elovainiolla ei aina merkitse tien tuntemista. Jobin ystävät olivat kovia evankelioimaan, mutta he eivät tunteneet tietä. Elihu oli heistä nuorin – ja innokkain. Tänäänkin löytyy heitä, jotka ovat valmiit "Jumalan puolesta" puhumaan ja opettamaan. He ajattelevat, että Jumala puhuu suoraan heidän kauttansa. He eivät hyväksy edesmenneitä Jumalan miehiä esikuvikseen – heillähän on suora yhteys Jumalaan.

17. Vastaanpa minäkin osaltani, minäkin ilmoitan, mitä tiedän.

18. Sillä **minä olen sanoja täynnä**, henki rinnassani ahdistaa minua.

19. Katso, minun rintani on kuin viini, jolle ei reikää avata, **se on pakahtumaisillaan** niinkuin nuorella viinillä täytetyt leilit.

20. Tahdon puhua, saadakseni helpotusta, avata huuleni ja vastata.

21. En pidä kenenkään puolta enkä ketään ihmistä imartele.
 22. Sillä en osaa imarrella; silloin Luojani ottaisi minut kohta pois." (Job 32:17-22).

2. "Maltahan vähän, niin julistan sinulle, sillä **vielä on minulla Jumalan puolesta puhuttavaa**.
 3. Minä noudan tietoni kaukaa ja osoitan Luojani oikeuden;
 4. sillä totisesti, sanani eivät ole valhetta - **mies, jolla on täydellinen tieto, on edessäsi**. (Job 36:2-4).

Jumala ratkaisi Jobin ja hänen ystäviensä kiistan Jobin eduksi:

"Mutta senjälkeen kuin Herra oli puhunut Jobille nämä sanat, sanoi Herra teemanilaiselle Elifaalle:
 "Minun vihani on syttynyt sinua ja sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska **ette ole puhuneet minusta oikein niinkuin minun palvelijani Job**" (Job 42:7).

Tie vanhurskauttamiseen ja pyhitykseen

"Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani" (Joh.14:6). Jeesuksen opetus on kauttaaltaan "itsekeskeistä". "Minä olen" toistuu jatkuvasti.

Jeesus on tie vanhurskauttamiseen, koska hän on Jumalan meille antama vanhurskaus:

"Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman" (Apt.4:12).

"Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan" (Hebr.4:16).

"Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi" (2. Kor.5:21).

Meidän pyhityksemme salaisuus on samaistuminen Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemiseen:

3. Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?
 4. Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.
 5. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa,
 6. kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi;
 7. sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.
 8. Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan,
 9. tietäen, että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse. (Room.6:3-9).

Lankeemuksen jälkeen

”Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että syntiset sinun tykösi palajaisivat” (Ps.51). On tärkeää huomata tämän lauseen konteksti. Ps.51 on ”katumuspsalmi”. Daavid oli syyllistynyt aviorikokseen Batseban kanssa. Lisäksi hän oli surmannut Batseban miehen Uurian. Naatan paljasti hänen rikoksensa ja Daavid nöyrytyi parannukseen.

Lankeemuksen vaarallisuus

Kun uskova lankeaa, se on äärimmäisen vakava asia. Daavid kirjoittaa tästä:

”Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi” (Ps.51:13).

Työ Jumalan valtakunnassa jumiutuu lankeemuksen myötä. Synnissä eläminen ja Jumalan elovainiolla toimiminen ei onnistu samanaikaisesti.

Jumalan ihme

Tämä lause on Daavidin synnintunnustuksen keskellä. Syntiä tunnustaessaan Daavid sai alttiin mielen julistaa syntisille evankeliumia. Varsinaisesti Daavid ei enää maannut lankeemuksessaan. Hän oli saanut jo aikaisemmin raskaat syntinsä anteeksi:

5. Niin Daavid vihastui kovin siihen mieheen ja sanoi Naatanille: "Niin totta kuin Herra elää: mies, joka tämän on tehnyt, on kuoleman oma.

6. Ja karitsa hänen on korvattava nelinkertaisesti, koska hän teki näin ja koska hän ei sääliä tuntenut."

7. Mutta Naatan sanoi Daavidille: "Sinä olet se mies" (2. Sam.12:5-7).

”Niin Daavid sanoi Naatanille: "Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan". Naatan sanoi Daavidille: **"Niin on myös Herra antanut sinun syntisi anteeksi; sinä et kuole"** (2. sam12:13).

Lankeemuksessa ollessaan oli Daavidin suhde Jumalaan poikki; silloin ei ollut alttiutta julistaa ”syntisille evankeliumia”. Kun suhde korjaantui, asia muuttui.

Jesaja ei voinut ennen puhdistusta lähteä evankeliumin asialle. Pietari ei lankeemuksessa ollessaan voinut olla Jumalan palveluksessa eikä myöskään Paavali ennen kääntymystään. Kun Jumala armahtaa uskovaan lankeemuksen jälkeen, hän putoaa syntisten kanssa samalle tasolle. Hänelle tulee kaikkiin syntisiin sydämellinen rakkaus:

”Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu” (Room.5:5).

”Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat” (Room.10:1).

”Sillä siitä, että julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy se tehdä. Voi minua, ellen evankeliumia julista!” (1. Kor.9:16).

Jumala unohtaa

Jos ja kun uskova lankeaa, se on valitettava asia, mutta uskova voi myös nousta lankeemuksestaan ja tehdä parannuksen:

”Sillä seitsemästi vanhurskas lankeaa ja nousee jälleen” (Snl.24:16).

”Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nousem; jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni” (Miika 7:8).

Langennut uskova erotettiin seurakunnasta, mutta parannuksen jälkeen hänet otettiin takaisin:

6. Semmoiselle riittää se rangaistus, minkä hän useimmilta on saanut;

7. niin että teidän päinvastoin ennemmin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen.

8. Sentähden minä kehoitan teitä, että päätätte ruveta osoittamaan rakkautta häntä kohtaan (2. Kor.2:6-8).

Daavid sai Jumalalta anteeksi, mutta emme tiedä, kuinka Jumalan kansa oli valmis antamaan anteeksi. Paavalilla oli vaikeuksia saada seurakunnan luottamus synkän menneisyytensä takia.

26. Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska **eivät uskoneet, että hän oli opetuslapsi.**

27. **Mutta Barnabas otti hänet turviinsa** ja vei hänet apostolien tykö ja kertoi heille, kuinka Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen nimeä. (Apt-9:26-27).

Langennut ja syntinsä tunnustava saa Jumalalta armon:

10. Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan.

11. Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.

12. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.

13. **Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.** (Ps.103:10-13).

”Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, **enkä sinun syntejäsi muista**” (Jes.43:25).

18. Kuka on Jumala, niinkuin sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi ja käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten? Ei hän pidä vihaa iäti, sillä hänellä on halu laupeuteen.

19. Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. **Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen.** (Miika 7:18-19).

Ihmiset eivät vähällä unohda:

”Meillä on huono tapa katsella ihmisiä heidän mahdollisten yksinäisten erehdystensä lävitse. Erehdyksestä on voinut kulua vuosia ja se on Jumalan puolelta siirretty niin kauas kuin itä on lännestä ja sen yllä lainehtii armon meri, mutta meille se on jäänyt prismaksi, jonka lävitse katselemme lähimmäisen elämän kokonaisuutta” (Niilo Tuomenoksa).